

muz: Stanisław Witta
śł: Renata Niedbał

WARTO DALEJ ŻYĆ

Pierwszy raz zakręciło mi się w głowie
kiedy Ty pocałunek skradłeś mi.
Dla mnie czas najszczęśliwszy był przy Tobie.
Jeszcze iskra ta w sercu do dzisiaj się tli.

Burza nas zaskakuje i odchodzi.
Miłość tak postąpiła z nami dziś.
Teraz Ty mówisz że to nic nie szkodzi.
Nie poznaje Cię wcale to chyba mi się śni.

Co minęło nie wróci.
Los mój gorzki ma smak.
Zasuszone płatki róż
zmienia w inny kolor czas.

Co minęło nie wróci.
Nie pomogą tu łzy.
Wspomnieniami zgaszę ból,
warto przecież dalej żyć.

W dłoniach mam zasuszony bukiet róż.
Tylko on przypomina dziś nasz ślub.
Taki dzień przeżyć chciałabym znów.
Już nie spełni się to mimo gorących próśb.

Powiedz choć że to tylko są złe sny.
Milczysz wciąż i przede mną chcesz się skryć.
Gdzie są te długie i szczęśliwe dni.
Żaden z nas nie chciał przecież samotnym być.

Co minęło nie wróci.
Los mój gorzki ma smak.
Zasuszone płatki róż
zmienia w inny kolor czas.

Co minęło nie wróci.
Nie pomogą tu łzy.
Wspomnieniami zgaszę ból,
warto przecież dalej żyć.